

Lisbeth Lindqvist Forsberg

Härnösands konsthall, Galleriet, till 15 nov.

Den västerbottniska målaren Lisbeth Lindqvist Forsberg har efter Diana Anderssons excentriska utspel åter tagit Galleriet tillbaks till den traditionella formen. Bilder på vägg, några större ensamma, flera mindre i grupperingar på 3-4 verk. Även en vagg med lösa blad finns att beskåda för den intresserade, något som ändå skiljer sig lite från det vanliga. Men ska man räkna in vaggan som en del av utställningen? Kanske måste man se den som ett konceptuellt metakonstobjekt! Nu tror jag inte det är meningen, utan konstnären vill säkert bara bjuda på mera att betrakta. Men jag undvek att titta där utan koncentrerade mig på målningarna på väggarna, vilket jag ser som själva utställningen.

Collaget är den form som Lisbeth Lindqvist Forsberg riktat in sig på. Det bygger på lösryckta bitar av akvareller, olika papperskvaliteter, textila fragment, tidningsklipp, fotografier och annat. Motivmässigt hämtade ur det kanske vardagliga livet för en konstnär, något som dyker upp vid frukostbordet, utsikten genom ett fönster, minnen eller återspeglings från resor. Bilderna bryts upp, rivs sönder och lappas ihop till kompositioner av färg och form. Det är en ofta spännande arbetsmetod som till exempel Picasso och kubisterna var intensivt upptagna med. Betraktar man ett collage på nära håll kan de mest poetiskt halsbrytande möten uppstå. Lisbeth Lindqvist Forsberg låter dock inte de bli för rörigt i bilden, utan bygger upp den ofta med en geometrisk uppdelning i mestadels vertikala rutor.

När det blir för tätt och ostrukturerat försvinner lätt fokus i några bilder. Det är i första hand collagen med mera öppna ytor som gör att det finns en behövlig vilopunkt för ögat som allt annat runtomkring kan bryta mot. Exempel på det är bilderna "Collage I" och "Loppmarknad" Den för mig intressantaste bilden är kanske också den som bryter mest mot utställningens genomgående färgstarka och kontrastrika material. Det är "M. Devaux, randig tröja", en målning i blandteknik med en råare och dovare färgskala och där ett behärskat lugn råder utan att ge avkall på collagets hemligheter.

Text och foto: Jan K Persson
2008-10-23